

פרשת ויקהל פקודי

תשפ"ג

גליון קי"ד

"חירות עולם" - זה הידיעה שאנחנו בידיים של ה' !!!

מישה ריבב התחזקות בעבודת ה'... לע"נ מ"ה רבינו אסן מירון ג' רבינו אסן קרלין, ובל מרני ישראל

שאני מאמין לו כמו אלף עדים [היה זה הוא עצמו, אך בענותותו הסתיר את הדבר] סיפר לי, שאצלו בבית לפני פסח הילדים עשו בלגן, הוא נכנס הביתה ורואה את הבלגן ואומר לה אני לוקח את הילדים למטה בחצר שם אשמור עליהם כדי שיהיה שקט בבית, היא שמחה - א' מחיה נפשות.

הוא לוקח את הילדים למטה כמובן שהם עושים 'ששון ושמחה', קינדרלעך הם קינדרלעך, [- ילדים הם ילדים] תוך כדי שהילדים משתוללים וקופצים הוא לוקח את הסוגיא שהוא לומד ומרהרר בה בעיון, והוא מתעורר לנקודה עמוקה שלא חשב עליה כל חייו, אח"כ הוא דיבר על כך עם גדולים.

וכל פעם שמגיעים לסוגיא הזאת הוא זוכר אותה טוב טוב, והנקודה הזאת פינה ויתד לחידושים נפלאים. לא יאומן כי יסופר...

מוסיף ר' אברהם: חיוב זה של 'עזרה בבית' והשתוות' מחייב כל אחד מישראל, אם זה מגיע לו בקלות - מה טוב, ואם זה מגיע בקושי, צריך לדעת שזה חלק מעבודת השם. וכי כל עבודת השם הולך בקלות? גם אם הוא לא רגיל להנהגות אלו כגון שלא ראה את זה אצל אביו ואמו וכיו"ב, אין לו שום פטור. עוד צריך לדעת, ששום נזק והפסד אינו נגרם כשמקיימים ההלכה ועוזרים ומכבדים אותה, אדרבה, תמיד מרויחים מזה, זה דבר בדוק ומנוסה. ע"כ.

לרבה של קובנה, ה'דבר אברהם' זצ"ל הגיעה שאלה קשה בנסיבות טרגיות: היה זה לאחד חצי שנה של רצח המוני בגיטו בעת תפילת שחרית כשהשליח ציבור התחיל לומר את ברכת השחר, והגיע לברכת "שלא עשני עבד" הוא קרא בקול מר לאדון האדונים: "איך אוכל לומר ברכה זו בשעה שאנו נמצאים בעוצר, ושבי וחנים נמכרו ולא בכסף? איך יוכל עבד לברך ברכת בן חורין בשעה שמוט עבדות נתון על צווארו? איך יכול עבד אצל לומר ברכה כזאת וליבי בל עמי?"

ה'דבר אברהם' השיבו: "ברכה זו לא נתקנה על עבדות הגוף אלא על עבדות הנפש! יהודי המחוייב במצוות מברך את לברכה הזאת גם אם כשהוא נתון במצור ובשבי. חס ושולם לבטל ברכה זו שהותקנה על ידי אמת עולם, ואדרבה, דוקא כעת חובה עלינו לברך ברכה זו, למען יכירו אויבינו שלמרות שאנו נתונים בידם לעשות בנו כרצונם הרע, בכל זאת רואים אנו את עצמנו כבני חורין הנתונים במצור ובשביה וקרובה ישועתנו לבוא!"

יעזור השי"ת ונזכה כלנו להתבטלות מוחלטת לרצון אבינו שבשמים, להרגיש את החירות עולם בעשיית רצון ה' יתברך בתמימות ובפשיות, ובפרט בזמן הנקינות והלחץ של ערב פסח - יכול להיווצר מצב של לחץ ו'ביטול תורה'... עלינו להגיע להשתוות עם רצון ה' - וכך נגיע אל ה'חירות עולם' של פסח בעז"ה...

בתגובה לסיפור שנכתב כאן בשבוע שעבר על ר' אלחנן וסרמן זצוק"ל, העירני הרה"ג ר' בנימין בירנצוויג שליט"א כמה הערות. [מקוצר המקום, הם מובאות בקצרה ממש]. תשובה לרב בירנצוויג של התובנות המאלפות. א] אמונה... אם לא כאן אז יהיה במקום אחר. ב] לא לכל אחד יש את הזכות להקים ולהחזיק תורה. ג] להזהר מלקר בזמן שיש חיזוק. (שייך בכל חיזוק). ד] לפעמים אדם חושב שהוא 'הקיימותי את דבר ה' - ולמעשה הוא 'מאסת את דבר ה'... העצה היא: להתפלל, לחשוב היטב, ובעיקר "לשאל לחכמים"...

סדר לר' פנחס, ואילו עכשיו המצב קשה בהרבה מבשאר השנים אשר לא היה לר' פנחס מעולם סדר כזה...

אך כשהדליקו נרות (ביו"ט מותר להדליק נרות) **ראו איך שהפנים של ר' פנחס האירו באור יקרנות, והתייצב ליד השולחן ההפוך ופתח ואמר במתק לשונו:**

(אשר היה לו כח נפלא להמחיש כך דבר בבהירות, כפי שמקוביו מספרים שיכולים להוציא ספר שלם מה'כוכב ממתקים' בספיקו 'ציאת מצרים' של ר' פנחס בליל הסדר בכל שנה ושנה).

מה חושב יהודי? שסדר מרומם הוא - כשישנם בנים ובני בנים, וכל הבית בוהק עם כלים נאים, וב' צדי השולחן יושבים בנים וחתנים קדושים, והבית מלא בנכדים אשר בהתחילו עם הקול ה' בהדר 'קדש' פותחים כל הנכדים יחד איתו, ומביאים הקיטל ומרגישים באויר את ה'ואותנו הוציא משם' עד ש'נודה לך שיר חדש בהרגשת גאולתנו ופדות נפשינו' ונראה בעליל א דעה ריבב על גילוי שכונה. [- ומרגישים את הגילוי שכונה]...

התלהט ר' פנחס - ברשפיה רשפי אש ד'יקוד פסח' שלא מעלמא דתי, ואמר: - 'וכי זהו חירותנו? ?? (ד'זמן חירותנו', וחדאן בפרוקי, לממצרים נאלטנו, ו'פדיתנו מבית עבדים', ו'פתחת למוסרי', ו'בצאת ישראל ממצרים') והרי האדם הזה משעוּבד הוא לבנים ונכדים ולכל סוגי הרגשות והתעלות ודעה ריבבניקייט [- הרגשות רוממות] ולשולחן וכסאות וקיטל וכלים נאים...

אך כשהמחבב הוא שאין לא ילדים ולא נכדים ועומד הוא ללכת יחידי מעולמו וה'סדר טיש' הפוך עם מצות וכוסות שבורים ומ'מ שמחית בקב"ה 'בחירות עולם' - בידיעה שאנחנו עבדי ה' ולא 'עבדי פרעה' (המרכיז לציר הרע וגונדא דיליה), אנחנו 'בנים אתם לה' אלוקים', 'ואתם תהיו לי סגולה' - בשלימות הנגילה וששמחה בך', כך יתברך לבד, זאת הוא חירות עולם!!!!!!

ובסיימו ידבורים אלו קיבצו את השברי כלים ופירורי המצות והתחילו את הסדר בחירות עולם.

מוסיף רצ"מ: וכאשר נתבונן נראה דהנה ר' פנחס נולד בערך בשנת ה'תר"ס - ורובם ככולם - רבבות רבבות מבני שנתו כבר נמצאים בעלמא דקשוט יחד עם כל סדריהם המרוממים, ולו יצויר שהרפאות היו פועלים לטובה על האשה של ר' פנחס והיא אכן סדר מרומם, הרי לא היה נשאר לדורות מזה שיש לימוד, ועכשיו נשאר לדורות עולם אור החירות עולם דר' פנחס אשר כל שנה ושנה מתחזקים בו ריבוי גדול של יהודים.

ובאמת זה הסינון דר' פנחס שייך אצל כל אחד ואחד, כי בדורנו אין צריך שולחן הפוך בכדי להזדקק ל'חירות עולם' של ר' פנחס, אלא כיון שנתמעטו הלבבות והמוחות אזי אף בלי קשיים רק בתוך הסדר החיים עצמו ישנם מצבים אצל כל יהודי שיכול להראות בהם עבודתו של ר' פנחס ויותר מכך בהתדבקות באור החירות עולם. עכ"ל (עם קצת שינוי עריכה). סיפר הגאון האדיר ר' אברהם גניחובסקי זצוק"ל: מאן דהו

פרשה זו 'ויקהל פקודי' - פרשיות הקמת המשכן, והשפעת ה'קריאה המעוררת את הדמן' - 'בלבבי משכן אבנה', ביחד עם ימי ההכנה לחג הפסח הקדוש, מעוררת בליבנו תשוקה גדולה לבניית המשכן בליבנו.

ומהו המשכן בליבנו?

"כאשר צוה ה' !!! להשתדל לחיות כמה שיותר "כאשר צוה ה' " מה רצון אבינו שבשמים עכשיו"!!! "מה ה' אלוךך שואל מעמך - עכשיו"!

במאמר זה אביא בס"ד סיפור שהגה"צ ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א מביאו מידי שנה, ויש בו מסר אדיר!

סיפור זה סיפורי בשנה שעברה לחבר קרוב - שהתכונן בהכנות גדולות ועצומות לעשות 'ליל הסדר' בבית, ובערב פסח בצהרים היה לילדו הפעוט חום גבוה שהוכרחו לאשפזו בבית חולים, והוא הרגיש 'נורא ואיום' במקום לשבת בליל הסדר כמלך בגודו בביתו עם ילדיו, הוא יושב בבית חולים, ועורך את שולחן הסדר בין 'ערבים' (כמעט כל היהודים שוחררו מהמחלקה) כאשר מיטת האשפוז הריקה לידו, משמשת כשולחן הסדר!!! דיברתי איתו כשעתיים לפני החג, וספרתי לו את הסיפור דלקמן, והוא אמר לי - שסיפור זה שינה לו את כל הגישה וההסתכלות... [ובסוף בחמי השי"ת היתה הטבה פתאומית, והם שוחררו לפני כניסת החג, והספיקו להגיע לבית אחד מבני משפחתם]. הרי הסיפור לפניכם...

היה יהודי מאנשי ירושלים של מעלה' ושמו ר' פנחס (מוסיף רצ"מ: שמו האמיתי אינו כך, ואף שכבר נתפרסם המעשה עם שמו האמיתי, מ"מ נראה שרצונו לא לחזור על המעשה עם שמו האמיתי, כיון שיש צאצאים מאשתו, ואף שהיתה צדקנית גדולה מ"מ מעשה כזה יכול לגרום איזה חלישת הדעת לנכד או נין) שהיה אדם גדול מאד, מגדולי זקני ירושלים אשר היה מוקף עם עניינים קשים מאד (- זייער שווערע עניינים), שלא היו לו ילדים, והרעבעצן (-הרבנית) לא היתה כל כך נורמלית, והיה גר במרתף, ועוד עניינים קשים אשר חיו בגשמיות היו ממש שבעה מדורי גיהנם (אך ברחינות לא נגע זאת אליו כלל, [כיון שחיו כל השנה עם החירות עולם דהפסח כפי שמקוביו מספרים שבתנאים אב אלול כבר דיבר מפסח והיה מוסיף והולך בשבוע"ם ואדר עד שבניסן לא היה כל בעלמא דתי].

באחת השנים משנותיו האחרונות חשבו שני בחורים שהיו מקורבים אליו - שאי אפשר לדעת כמה זמן עוד ישהה ר' פנחס בזה העולם, וממילא יש לדאוג לשלל הפחות סדר אחד יהיה לו כראוי בעלמא שפילא דתי, ושילמו כסף לרופא גדול שנתן תרופות חזקות לאשתו שתהיה נורמלית בימים אלו, ועמלו רבות לרוקן את המרתף מכל השמאטעס (-החפצים השונים) שהאשה קיבצה לשם במשך השנים, עד שנעשה המרתף ראוי לסדר ניבט (-ליל הסדר), ואז עמלו רבות על כלים נאים שיהיה כמה שאפשר החלק הגשמי שבסדר על הצד הטוב ביותר.

אך כאשר חזרו מבהימ"ד אחרי א' לעילא ולעילא דיגע הלל', (אמירת ה'הלל' בשמחה ובהתלהבות) הבחינו כבר ברחוב (מבעד לחורים הקטנים שנראו מהמרתף לרחוב) שהמרתף חשוך הוא, וכשהגיעו למרתף היה השולחן הפוך לגמרי (בבחינת 'נחפץ הוא' והחודש אשר נתפך) - השולחן כלפי מטה והרגלים כלפי מעלה, בקיום 'יחף' מוקדם על המצות והיין והכוסות ושאר כלי השולחן, להראות בהתגלות ה'מאנין דילי מאנין תבירין', [- כלים שבוים] עד שהמרתף כולו היה 'שרויה' ונוסף לזה בא ג"כ 'הזכר לברד' בקולות וברקים ואש מתלקחת בתוך הברד, [- צעקות מהאשה] כיון שהתרופות לא עזרו כלום.

הבחורים המקורבים שבעדו כל כל קשה לקראת החג - אמרו שבורים מאד שהם עמלו כ"כ שיהיה איזה- שהוא

בה אגף רחוק

מעשה מוזק באמונה ובטחון

סגולה לספר ג' סיפורים אלו בשבת 'החודש'

בספר "באר החיים" (פורים, ד' פרשיות. עמ' שמט) מופיעה סגולה ידועה המקובלת בשם המגיד מוק'נצ'ן (ר' ישראל הופשטיין זצ"ל, מתלמידי המגיד ממעריטש ו"ר מליז'ענסק, מח"ס 'עבודת ישראל, נפטר בשנת תקע"ה) לספר ג' סיפורים אלו בשבת 'החודש', והוא סגולה לפרנסה ושיכולו לחגוג את חג הפסח בדיצה ובהרחבה מרובה, ואלו הם המעשיות:

א] יהודי אחד אשר לפרנסתו עסק בהכנת י"ש ומכירתו, הכין פעם לפני פסח חבית גדולה של י"ש, ובקש להעבירה אל המדינה הסמוכה על מנת למכרה שם, כדי להרוויח ולכסות את צרכי הפסח הקרב ובא בהרחבה.

בימים ההם נדרשו סוחרים המשקאות לרשיון המתיר להם מסחר זה, אך יהודי הלז לא השיגה ידו כדי רשיון ונאלץ לסחור בחשאי. אי לכך הטעין החבית על עגלתו וכיסה מעליה חבילי זמורות קש ותבן בכדי להסתירה ויצא לדרך.

איתרע מזלו ובהגיעו אל בית המכס עצרוהו המוכסים ומשמשו בכליו ועד מחרה נתגלתה החבית ומכיון שלא היתה בידו רשיון החרימו את החבית הימנו ושלחוהו לדרך.

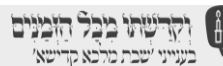
בצר לו נסע לליזענסק אל **הצדיק רבי אלימלך מליזענסק זצ"ע** והשיח צרתו בפניו, הורה לו הצדיק כי יחזור מיד אל בית המכס ויטען שם כי החבית אינה מליאה ביי"ש כי אם במים, ואדרבה יטעמו ויוכחו כי כדבריו כן הוא ואכן כך עשה ונוכחו כדבריו והחזירו לו את החבית ופטריוהו לשלום.

שמו היחודי ופנה משם אך כשהשב על מעשה ימים הלז נעגמה רוחו בקרבו על כי הכין י"ש משובח חביתו, ועתה היא מליאה רק מים ולכן שב אל בית הצדיק להתאונן על צרתו החדשה,

ניחמו הצדיק באמרו: ר' יהודי טעם נא בעצמך האם מים הם או י"ש? ואכן נהפכו המים חזרה ליי"ש ומכרו ברוח נאה **והיו לו י"ש צרכי פסח בהרחבה גדולה.**

ב] מעשה במלך באדה לו טבעתו היקרה למאד, אי לכך הוציא המלך כרוז שמי שימצא את הטבעת ישעירהו המלך עושר רב. וכמו כן כל מי שיש את נפשו לחפש אחריה יכול ליטול מעות מאוצר המלך עבור הוצאותיו על כך.

הימים היו בימי האביב, ובאותה עיר התגורר יהודי אחד עני ורש, וכשמעו את דבר המלך, פנתה האשה אל בעלה לאמור: הן עוד מעט יתקדש חג הפסח, ובבתינו אין כל. לך נא

הכנות לשבת ולפסח זה לא דחוויה - זה מצווה!!!
לפעמים היצר הרע וחילוליות מכניסים לליבנו הרגשה שעבודת ההכנות לשבת ולפסח זה משהו שעושים בליט ביררה...

מוכרחים לנקות ולסדר את הבית לשבת/לפסח, אין כושי או גמד, אז 'נאלצים' לטבוח את הגמ' באנחה כבידה' ובליט ברירה עוזרים...

וזה מקליפת עמלק ובלעם ממש, וכי האמוראים שהגמ' (קידושין מא.) מספרת עליהם ששקו בעצמם בהכנות לשבת עשו את זה עם דמעות, או עם חיוך וריקודים שזוכים להיות שותפים בהכנות לכבוד בוא השכינה הק' וכן פסק ה"שולחן ערוך" (סימן רט) "ישכים בבוקר ביום ששי להכין צרכי שבת, ואפילו יש לו כמה עבדים לשמשו ישתדל להכין בעצמו שום דבר לצרכי שבת כדי לכבדו, כי רב חסדא היה מחתך הירק דק דק; ורבה ורב יוסף היו מבקעין עצים; ור"ז היה מדליק האש; ורב נחמן היה מתקן הבית ומכניס כלים הצריכים לשבת ומפנה כלי החול; ומהם ילמד כל אדם, ולא יאמר: לא אפגום כבודי, כי זה הוא כבודו שמכבד השבת..."

לפני פורים ראיתי אברך חשוב שלומד בספר 'אש המועדים' על 'פורים' - שאלתי אותו 'מה התחדש לך?' "מי שלא מרגיש במעשים הכי נמוכים שעושה, את אותה הרגשה במעשים הגבוהים - הרי זה עמלק ממש..."

והודייה להש"ת על ישועתו. לבל חג הפסח שיגר הפריץ את שליחיו לבית היהודי לראות האם היה לו במה לערוך שולחנו, ועד מהרה שבו לומר לו כי בית היהודי מאיר למרחקים ושולחנו מלא כל טוב, שמע זאת הפריץ ומיחר לבית היהודי לראות הנכון הדבר, כבואו שמה סיפר לו היהודי לפי תומו את יד ההשגחה כי הזמין לו הי"ש מטמון אל ביתו וכל תוכן המעשה. שמע זאת הפריץ ותפעם רוחו בהפטירו "**צדקת ממני, ה' אלוקים הוא לבדו הזן ומפרנס...**"

והיו לו צרכי פסח בהרחבה גדולה... ע"כ. והנה, יודע אני שיש כאלה המגוחכים במחשבתם [ובפיהם] מה ראה 'מ' באר' להביא סיפורים וסגולות אלו? וכמה תשובות יש בדבר...

א] 'ש'אל עם סגולה'. יש כאן סגולה מצדיק, לספר כמה סיפורים מחזקים באמונה והשגחה ה' - אז למה לא?

ב] וביותר עומק: הקב"ה ברא את האדם עם פרנסתו, "מאן דיהיב חיי - יהיב מזוני..." אז למה יש קשיים בפרנסה? כי האדם עקום, והוא מחשב "בכוח ועוצם יד" האין להשיג כספו, הקב"ה אומר לו בא נראה אותך 'מסתדר' לבד...

וככל שהאדם מתחזק יותר באמונת אומן טהורה - ש'אין עוד מלבדו, הוא פותח יותר ויותר את הצינורות מלמעלה, ויש לו פרנסה וכל צרכיו בהרחבה.

ג] יסוד זה מפורש ב'נפש החיים' המפורסם (שער ג' פרק יב):

"ובאמת הוא עניין גדול וסגולה נפלאה, להסיר ולבטל מעליו, כל דינין ורצונות אחרים, שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו רושם כלל. כשהאדם קובע בלבו לאמור, הלא ה' הוא האלקים האמיתי, ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כלל, והכל מלא רק אחדותו הפשוט יתברך שמו, ומבטל בלבו ביטול גמור, ואינו משיג כלל על שום כח ורצון בעולם, ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ברוך הוא, כן יספיק הוא יתברך בידו, שממילא יפועלו מעליו כל הכוחות והרצונות שבעולם, שלא יוכלו לשלוט בו שום דבר כלל". וידוע שדברי הנפש החיים' הללו היו נגד לרגלי כל גדולי ישראל, והיו מזכירים יסוד זה פעמים רבות.

ד] כתב השו"ע (א"ח סי' א') "טוב לומר פרשת העקידה ופרשת המן וכו'".

וכתב ה'משנה ברורה' (סימן א ס"ק ג) על דבריו: "ואין די באמירה אלא שיתבונן מה שהוא אומר ויכיר נפלאותו", [וכן מה שאמרו בגמרא כל האומר תהלה ליהוה ג' פעמים בכל יום מובטח לו שהוא בן עוה"ב ג"כ באופן זה]. וטעם לאמירת כ"ז כי פרשת עקידה כדי לכוון זכות אבות בכל יום וגם כדי להכניע יצרו כמו שמסר יצחק נפשו] **ופרשת המן כדי שיאמין שכל מזונותיו באין בהשגחה פרטית וכדכתיב המרבה אל העדיף והממעיט לא החסיד להורות שאין ריבנו ההשתדלות מועיל מאומה ואיתא בירושלמי ברכות כל האומר פרשת המן מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו..."**

וראים מה'משנה ברורה' הבטחה ברורה - שעל ידי חיזוק האמונה - יש שפע של פרנסה.

יעזור השי"ת שכולם יתחזקו באמונת אומן טהורה, וזכזה כבר השנה לחגוג כולם בירושלים עיה"ק ומשיח צדקינו בראשיתו - עם אכילת 'קרבן פסח' ושאר הקרנות בקדושה ובטהרה...

לעברנו בכל לבבכם
התחזקות בעבודת הלב - זו תפילה

התחזקות בעבודת התפילה - וכפרט בימים אלו

הימים האלו שבין פורים ופסח - הם ימים טרודים ב'טרדה דמצוה' של נקינות לפסח, אבל חובה עלינו לנקות עם הידים ולא עם הראש.

כלומר להתבונן וליקח לקח מהמונים הקדושים שעברנו והבאים עלינו לטובה - לדוגמא: כתב ה'משנה ברורה' (סימן תרפו ס"ק ב) ד"ה מתעניין ב"ג באדר - כי בימי מרדכי ואסתר נקהלו ביום י"ג באדר להלחם ולעמוד על נפשם והיו צריכין לבקש רחמים ותחנונים שיעזרם ד' להגנם מאויביהם ומצינו כשהיו ביום מלחמה שהיו מתעניין שכן אמרו רז"ל שמרעה"ה ביום שנלחם עם עמלק היה מתענה וא"כ בודאי גם בימי מרדכי היו מתענים באותו יום ולכן נהגו כל ישראל להתענות ב"ג באדר ונקרא תענית אסתר כדי לזכור שהש"י רואה ושומע כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ד' בכל לבבו כמו שעשה בימים ההם..."

למה צמנו תענית אסתר? עונה ה'משנה ברורה', כדי שנדע שיש לנו כתובת לפנות אליה לכל צרכינו...

אותו הדבר ב'ציאת מצרים' - היה שבועה מהקב"ה ב'ברית בין הבתרים' שיהיה שיעבוד של 'ארבע מאות' שנה, ומה היה בסוף? מה הפינטלע [- הנקודה] של ה'גדה' ו'סיפור יציאת מצרים'?

שתדע שיש לך כתובת לפנות אליה! שאפילו שיש גזירה ושבועה ושיעבוד [ונהנו מסעודתו של אותו רשע, ומשכנתא, ובג"ץ וכו'] [כל אחד ירחיב לענייניו] יש בורא עולם שמשדד מערכתו.

וזה אחד מהכוונות המעכבות את התפילין "לזכור שהקב"ה יכול לעשות בעלינו ובתחנונים כרצונו"!!! [לכתחילה, אך בדיעבד יוצא]... כלומר, יש חיוב פעמיים ביום להחזיר לעצמינו שיש תרופת פלא לכל הבעיות - הקב"ה. צריך רק לדבר איתו! 'קום קרא אליו יחיש לאמצ'ך'...

עלון השבוע: לזכות הרב יואל מולדובן שליט"א בני חיי ומזוני בזכות התורה הקדושה. חלק נטרם לע"ג: משה בן הגוס תורת. וחוזה רחל זינת בת טוביה תורת.	חבורת "מעין עולם הבא" [ג' דפים במסכת שבת] צג - צה	ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com בכל עניין העלון ניתן לפנות ל- 0548496676	הרוח הירומת להורפת העלון ניתן להרשם ב'נדרים פלוס בקופת' עלי באר' הנצחה שבועית - 180 ש"ח מצווה רבה וחיובי הדינים להודיע מהממילא להחלק בבתי כנסת.
---	--	---	---